

Naziv projekta:
**Ogroženost obale
zaradi padanja kamenja
v Zalivu sv. Križa v Strunjanu**

Partnerji:

Univerza v Ljubljani
Naravoslovesna fakulteta

Javni zavod Krajski park Strunjan
Istituto pubblico Parco naturale Strugnano

Kje v Zalivu sv. Križa smo varni pred padajočim kamenjem?

Karta ogroženosti zaradi padajočega kamenja v Zalivu sv. Križa

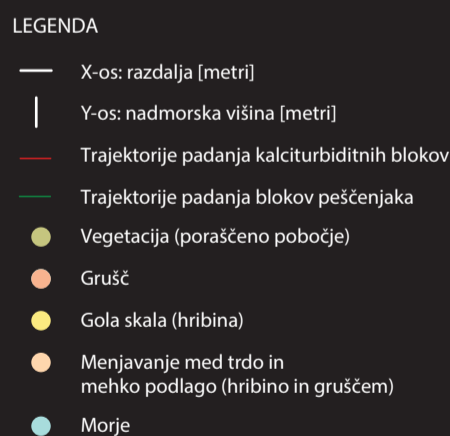
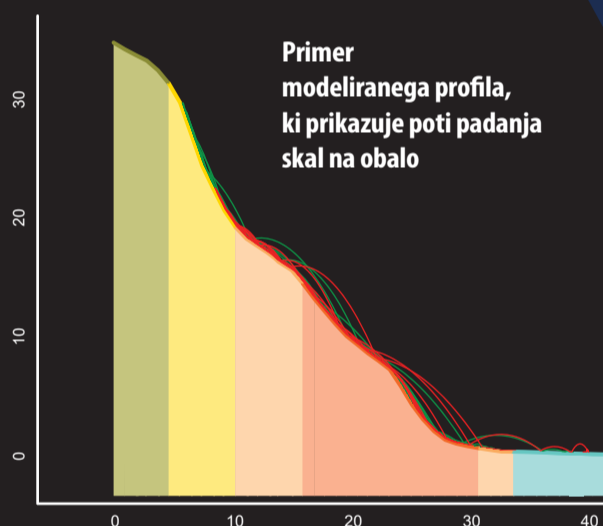
Posamezni deli klifa so zaradi različne geološke zgradbe, naklonov in stopnje poraščenosti z vegetacijo različno krušljivi. Na **vzhodnem delu zaliva** je ogroženost obiskovalcev, ki se zadržujejo pod klifom, manjša, saj tam prevladujeta lapovec in peščenjak, ki se sicer pogosto krušita, a so odkrušeni delci zaradi manjših dimenzij manj nevarni. Na **zahodnem delu zaliva** je ogroženost večja, saj se tam pojavljajo nekaj metrov debele plasti apnenca, od katerih se lahko odlomijo večji skalni bloki. Tovrstni odtrgani bloki so vidni ob vznožju klifa in v morju. **Osrednji del zaliva** ima manjše naklone, obenem pa je tudi preraščen z vegetacijo, zato je tam stopnja ogroženosti nižja. Možnost padanja kamenja pa obstaja povsod v zalivu.

Več informacij:

<https://sites.google.com/view/cliffall>
<https://www.ntf.uni-lj.si/>
<http://www.parkstrunjan.si/>
<http://ehoprojekt.si/>

Izdal: Krajski park Strunjan / Oblikovanje: Barbara Kogoj / Produkcija: GEAArt, 2017

NASVETI za varnejši obisk naravnega morskega obrežja pod klifi

Preverite karto ogroženosti in se izogibajte nevarnim odsekom, ki so na karti označeni z **rumeno, oranžno in rdečo** barvo, saj so tam pobočja bolj strma in manj poraščena.

Ne zadržujte se pod golimi in strmimi stenami, temveč pod bolj zaraščeni pobočji s položnejšim naklonom, kjer je možnost krušenja skal manjša.

Pozorni bodite na kotaljenje manjših kamenčkov, ki nakazuje, da pobočje ni stabilno in da lahko padejo tudi večje skale ali skalni bloki.

Previdnostni ukrepi veljajo tudi v poletnem času, zato ne izbirajte mesta za sončenje in kopanje le glede na videz plaže, ampak opazujte predvsem stanje klifa nad njo.

**Poti so nevarne!
Prehod in zadrževanje
na lastno odgovornost!**

**PREVIDNO,
KLIF SE KRUŠI!**

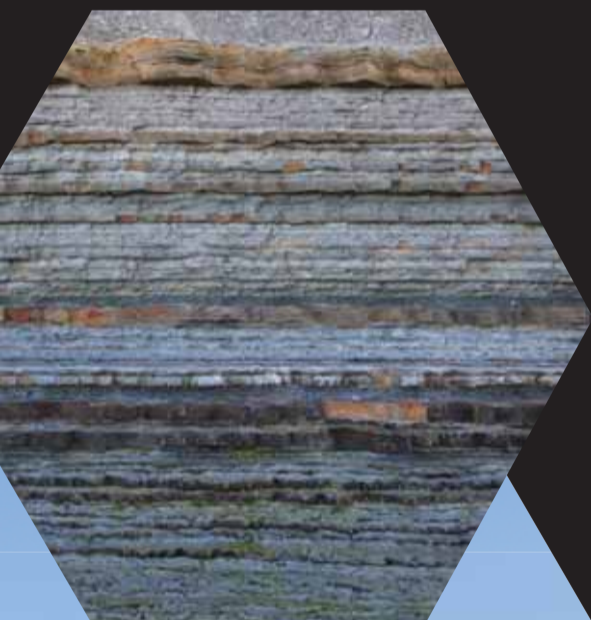
Projekt sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

STRUNJANSKI KLIF, ŽIVA SKULPTURA MORJA

Posebnost slovenske obale so strma flišna pobočja, ki tvorijo klife. Najznačilnejši del Krajinskega parka Strunjan je do 80 metrov visok Strunjanski klif, ki je skupaj s poraščenim robom in 200-metrskim pasom morja pod njim razglašen za naravni rezervat. To je hkrati najdaljši odsek neokrnjene obale na celotni 130-kilometrski obalni liniji Tržaškega zaliva. Prepadne flišne stene in prodna obala ob vznožju klifa so v celoti prepuščene naravnim procesom, kjer morje, dež in veter neutrudno preoblikujejo krušljive plasti kamnin in jim rišejo nove poteze.

Kako je nastal fliš?

Če bi zavrteli čas nazaj za 40 milijonov let, bi se znašli v obdobju eocena, ko je ozemlje današnje obale preplavljalo globoko morje. V notranjosti celine se je Dinarsko gorovje dvigalo in gubalo, od tam pa je material polzel in se ob potresnih sunkih v plasteh usedal v morje. Vsaka plast klifa predstavlja posamezen podvodni plaz flišnih sedimentov, iz katerih so s strjevanjem nastale flišne kamnine. Fliš je zaporedje tanjših plasti laporovca in peščenjaka, v Strunjanu pa tudi redkejših in debelejših plasti apnenca. Danes lahko klif občudujemo, ker se je dvignil iz morja ob tektonskih premikih, ob katerih se je morski bazen zožil, voda umaknila, kamnine pa so se prelomile, nagubale in prišle na površje. Prepadne flišne stene, ki tvorijo Strunjanski klif, so najvišje na Jadranu.

Submediteranski listopadni gozd

Erozijski jarki, po katerih material polzi na obalo

Fliš sestavlja zaporedje plasti laporovca in peščenjaka.

Prodnata obala s skalnimi bloki

NEVARNOSTI zadrževanja pod klifom

Peščenjaki in laporovci so kot dokaj mehke kamnine slabo odporne na erozivnost padavin, morja in vetra, zato intenzivno preperevajo. Po številnih v klif vrezanih jarkih material občasno spolzi na obalo, za obiskovalce pa so še zlasti nevarni večji kosi kamenja, skal in blokov, ki se krušijo z višje ležečih strmih delov in se z veliko hitrostjo kotalijo ali celo padajo na obalo. Ti dogodki so pogostejši po obilnejših padavinah in pozimi zaradi velikih temperaturnih razlik, zato je zadrževanje pod strmim klifom lahko zelo nevarno.